

III. STUDII, DISCUȚII, COMENTARII (R. MOLDOVA ȘI UCRAINA)

PARTICULARITĂȚI ALE INVESTIGĂRII ȘI DESCOPERIRII INFRAȚIUNILOR VIOLENTE SĂVÂRȘITE ÎN MEDIUL RURAL

Conf. univ. dr. Albert ANTOCI,

Drd. Alexandru FRUNZĂ

Abstract

In this article, an analysis is carried out with reference to some actions of the criminal investigation body in the framework of its investigation of violent crimes committed in the rural environment. The rural area and the specifics of committing these crimes in this area determine the course and a specific way of investigating and researching them. Thus, victims of violent crimes in rural areas are more likely to know the perpetrators, due to the small population and close-knit communities in rural areas. Therefore, according to the opinions of forensic researchers, the criminal procedure must include several legal actions, carried out by the criminal investigation body in such a way as to succeed in operative documentation, the accumulation of conclusive and useful evidence, in order to detect and attract at the responsibility of the perpetrator in any environment.

Keywords: *environment, rural, urban, city, law enforcement agency, violent crime, investigation, offender, victim.*

Introducere

Viața în mediul rural, departe de agitația orașului, se referă adesea, pe bună dreptate, la o existență pașnică, simplă și liniștită, apropiată de natură. Din păcate, acest lucru nu înseamnă că factorul criminogen este complet absent din mediul rural. Nefiind la fel de accentuate că în localitățile urbane, infracțiunile violente se comit și în localitățile rurale din țară.

Criminalitatea violentă a îngrijorat în mod constant doctrinarii și practicienii din mai multe domenii privitor la identificarea și elucidarea originilor și factorilor de risc care dau naștere acestui fenomen. De asemenea, sunt inițiate activități

legate de elaborare de strategii și metode de depistare a persoanelor predispuse la comiterea infracțiunilor violente, și nu în ultimul rând pentru prevenirea comiterii acestor acțiuni. Interesul în studierea acestui fenomen este semnificativ, și datorită riscului social pe care îl posedă infracțiunea violentă, în coraport cu alte forme de infracțiuni. Indiferent de numărul mare sau mic al infracțiunilor violente, acestea generează frică și insecuritate în rândul populației și necesită resurse sociale substanțiale pentru a investiga și a înlătura consecințele dăunătoare.

În literatura de specialitate¹, criminalitatea constituia obiectul de studiu la nivel de societate, nefiind efectuate cercetări aprofundate ce au obiect de studiu criminalitatea violentă în mediul rural, și respectiv procedura de investigare, particularitățile de administrare a probelor și documentarea propriu zisă al infracțiunilor violente comise în mediul rural.

Interpretarea conceptului de mediu rural drept: „o entitate sistemică și complexă, care include diferite obiecte, procese și fenomene ale realității de diferită natură interconectate care interacționează”², se referă la toate categoriile de relații sociale din comunitate, care apar și ulterior există în cadrul acestei entități. Respectiv, faptul comiterii unei infracțiuni violente într-un mediu unde numărul de persoane implicate este mai restrâns, acestea dacă nu sunt în relații de rudenie între ele, atunci se cunosc destul de bine, fiecare având propriile sale atitudini unul față de altul, face mult mai dificil investigarea unei infracțiuni violente care la prima vedere nu se deosebește prin nimic de cea comisă într-o localitate rurală.

Unii autori canadieni³, identifică prin criminalitatea rurală drept orice tip de violență, atentat asupra proprietății sau alt tip de infracțiune care are loc „la țară”. Acest lucru poate fi în zonele agricole de teren, în sate mici sau comunități rurale, sau orice alte zone care sunt în afara orașului mic sau mare. Rata criminalității violente și a infracțiunilor de proprietate înregistrate de poliție este mai mică în zonele rurale decât în orașe. Pentru infracțiunile violente, infractorii din zonele rurale sunt mai puțin probabil predispuși să folosească o armă în coraport cu cei care comit infracțiuni de violență în orașe. Cu toate acestea, în cazul infracțiunile violente comise cu folosirea armelor de foc în zonele rurale, cel mai des sunt folosite armele de vânătoare, în timp ce, în orașe, drept arme de foc se folosesc pistoalele.

Analiza datelor statistice existente pentru Republica Moldova relevă că cele mai multe infracțiuni au fost înregistrate în mediul urban (60,8%). Fiecare a 3-a

¹ Durkheim, É. Regulile metodei sociale (traducere), Editura Științifică, București, 1974, p. 116.

² Ionașcu V., Frunză A. Criminalitatea în mediul rural în cadrul: „Conferința științifică internațională - Omul, Criminologia, Știința”, ediția a II-a, Chișinău, 24 martie 2023, p. 135.

³ Rural Crime Prevention A Literature Review Jennifer Fraser, PhD Candidate Department of Criminology, University of Ottawa September 6, 2011, <https://www.crimepreventionottawa.ca/wp-content/uploads/2019/02/Rural-Crime-Prevention-A-literature-review.pdf>.

infracțiune a fost înregistrată în mun. Chișinău - 31,3%. Din numărul total de infracțiuni, în mun. Bălți au fost înregistrate 5,8%, în Cahul - 2,9%, Orhei- 2,8% și Ialoveni - 2,5%⁴. Conform criteriului de divizare regională a provenienței minorilor care au comis infracțiuni, se atestă că fenomenul infracțional în mediul copiilor este centrat în mediul urban - 241 persoane, comparativ cu mediul rural 181 persoane, coraportul fiind: urban afectat de 57,10 %, iar rural de 42,90 %.

Chiar dacă numărul de infracțiuni este mai mare în mediul urban decât în cel rural, acest fapt nu trebuie ignorat în ce privește efectuarea unei investigații calitative a acestora, care ținând cont de locul unde se comit asemenea infracțiuni, necesită o abordare mai specifică care contribuie la depistarea mai operativă a făptuitorului (lor).

Criminalitatea rurală este diferită de cea care are loc în orașe. În multe zone rurale, locuitorii trăiesc la distanțe mari de vecinii lor. Locuitorii pot, de asemenea, să conducă în oraș pentru a merge la muncă sau la cumpărături în timpul zilei, iar copiii și tinerii trebuie adesea să călătorească distanțe lungi pentru a ajunge la școală. Aceasta înseamnă că casele și alte proprietăți sunt lăsate fără supraveghere în timpul zilei și până seara. Există, de asemenea, o prezență redusă a poliției în multe zone rurale din cauza zonelor mari pe care acești ofițeri trebuie să le patrulaze. Toți acești factori determina comiterea infracțiunilor în zonele rurale destul de ușor fără ca nimeni să vadă sau să cunoască despre aceasta⁵.

Cercetătorii din Suedia de asemenea recunosc faptul că „este esențial de cunoscut și conștientizat condițiile de muncă din zonele rurale, deoarece acestea diferă în general de cele din mediile urbane, fapt ce afectează activitatea organului de urmărire penală în procesul investigării infracțiunilor comise în mediul rural”⁶.

Odată cu dezvoltarea și fundamentarea teoretică a metodologiei de investigare, perfecționarea activității organului de urmărire penală, apariția de tehnici moderne și mijloace de cercetare, un număr de dispoziții generale privind investigarea anumitor categorii de infracțiuni au căpătat un caracter sistematizat și ordonat. Ulterioarele investigații în acest sens au condiționat apariția noțiunii de caracteristică criminalistică a infracțiunii, studierea elementelor conținutului acesteia.

Conținutul caracteristicilor infracționale ale unor categorii de infracțiuni violente precum jaful, tâlhăria, omorul, comise în mediul rural, este evidențiat prin

⁴ https://statistica.gov.md/ro/nivelul-infracționalității-in-anul-2022-9478_60321.html accesat la 10.01.2024.

⁵ Rural Crime Prevention A Literature Review Jennifer Fraser, PhD Candidate Department of Criminology, University of Ottawa September 6, 2011, <https://www.crimepreventionottawa.ca/wp-content/uploads/2019/02/Rural-Crime-Prevention-A-literature-review.pdf>;

⁶ Wooff, A. (2015). "Relationships and Responses: Policing anti-Social Behaviour in Rural Scotland". *Journal of Rural Studies* 39: 287-295. Ceccato, V. (2016). "Crime and Policing in Swedish Rural Areas" In J.F. Donnermeyer (Ed.). *The Routledge International Handbook of Rural Criminology*, pp. 387-398;

elemente care reflectă informații referitor la circumstanțele comiterii infracțiunii, obiectul atentatului criminal, metoda de comitere a acesteia, mecanismul de apariție a urmelor, caracteristica infractorului sau al grupului de persoane, particularitățile victimei etc.

Deci o trăsătură distinctă a infracțiunilor violente comise în localitățile rurale, reprezintă obiectul atentatului criminal, care pentru anumite infracțiuni violente are un caracter specific constituind din: produse agricole, animale domestice sau păsări, tehnica sau utilajele agricole, adică, obiecte care sunt atipice pentru zonele urbane⁷. Acest fapt nu înseamnă că nu se comit și alte infracțiuni violente care sunt specifice și mediului urban precum omorul, cauzarea de vătămări corporale, huliganismul, violența în familie etc. La fel este caracteristic și locul unde cel mai des sun înregistrate acțiuni violente sau cazuri de huliganism.

În localitățile rurale, faptele de huliganism soldate cu cauzarea de vătămări corporale au loc cel mai des în străzi, lângă magazine, locurile de agrement sau alte locuri unde de obicei în zilele de odihnă și de sărbători se adună un număr mai mare de persoane⁸.

Pe lângă obiectul atentatului infracțional, subiectul acestor categorii de infracțiuni de asemenea posedă propriile sale semne speciale.

În aceeași ordine de idei, faptul comiterii infracțiunilor respective, condiționează crearea anumitor urme care sunt caracteristice numai pentru persoanele de gen masculin, fapt care este confirmat și prin mecanismul specific de realizare a acestora, care conține o informație destul de complexă despre persoana făptuitorului.

După cum au remarcat unii cercetători ruși, cărora le susținem ideile, „personalitatea infractorului, la fel ca și a victimei, de regulă pentru unele infracțiuni de violență, este caracterizată prin comportamentul antisocial, care se manifestă atât până, cât și după ce a fost comisă infracțiunea”⁹. Cel mai des, acest fapt este întâlnit în familiile social vulnerabile, în care unul din soți, concubini sau ambii duc un mod antisocial de viață fiind de regulă la evidența organului de poliție.

O altă particularitate legată de subiectul infracțiunilor de violență comise în mediul rural, se referă la sexul făptuitorului. Astfel, în majoritatea cazurilor studiate, „aplicarea violenței fizice pentru a suprima rezistența posibilă sau reală a victimei, cu folosirea armelor sau a obiectelor care le înlocuiesc, pătrunderea în curțile caselor, în ferme, hambare, sau alte încăperi destinate pentru depozitarea bunurilor în localitățile rurale, este caracteristică anume persoanelor de gen mas-

⁷ Șehovțov Liubovi, Caracteristici ale urmăririi tâlhăriilor și agresiunilor comise în mediul rural. Rezumat al tezei pentru gradul de candidat în științe juridice, Ecaterinburg, 2013, pp. 11-12, https://new-disser.ru/_avtoreferats/01006758800.pdf, accesat la 11.01.2024.

⁸ Serov Elena, Aspecte criminalistice ale combaterii infracțiunilor împotriva persoanei, Saint Petersburg, 2014, pp. 11-12.

⁹ Burdanov Valentin, Nichitin Leonid, Investigarea vătămării intenționate a sănătății, Saint Petersburg, 2000, p. 13.

culin, persoanele de gen feminin nefiind implicate în pătrunderea nemijlocită sau în genere nu participă la comiterea acestor categorii de infracțiuni”¹⁰.

La investigarea infracțiunilor violente comise și în mediul rural, un rol important pentru organul de urmărire penală îl are caracteristica criminalistică a infracțiunilor, care constituie drept sursă inițială pentru ulterioara organizare a investigării acestor categorii de infracțiuni. Din momentul obținerii informației care conține semnele unei infracțiuni, toată activitatea ulterioară de verificare a informației parvenite, inițierea unui proces penal și selectarea unei strategii optime privind identificarea făptuitorului, se face ținând cont de caracteristica criminalistică a asemenea genuri de infracțiuni și nu în ultimul rând, locul comiterii acestora.

Procesul de investigare al oricărei infracțiuni se împarte în câteva etape, pe parcursul cărora se soluționează anumite sarcini. Cele mai esențiale etape ale investigării o constituie: etapa inițială și cea ulterioară. La etapa inițială are loc o activitate minuțioasă legată de identificarea și documentarea probelor, deoarece în condițiile unui deficit de timp, acțiunile întreprinse poartă un caracter urgent. O etapă ulterioară prezintă procesul metodic și amănunțit realizat spre fundamentarea probelor inițiale obținute¹¹, pe baza cărora deja s-a creat o platformă de activitate, care permite organului de urmărire penală să fie mai flexibil în procesul de administrare a probelor.

Alegerea direcțiilor optime de investigare a faptei la etapa inițială este condiționată de informația inițială, care se conține în materialele acumulate la moment, care au servit drept temei de inițiere a unui proces penal. Din această cauză, „dacă circumstanțele create la etapa inițială a investigației diferă în dependență de sursele din care au fost obținute informațiile corespunzătoare referitor la fapta care conține elementele constitutive ale infracțiunii și în mare măsură este condiționată de caracterul și deplinătatea datelor inițiale, atunci alegerea direcțiilor de investigare este condiționată nu numai de situația creată referitor la cazul dat nemijlocit, dar și în mare măsură de posibilitatea administrării de noi probe pe acest caz”¹². Astfel, evident că în cazul investigării infracțiunilor violente din mediul rural, organul de urmărire penală în multe cazuri nu dispune de multitudinea de surse de informație ca în oraș (precum înregistrările video de pe camerele de supraveghere, numărul mare de persoane care într-un fel sau altul pot să comunice careva informații), din care motiv urmează să depună un efort mai mare în vederea depistării probelor pentru investigarea infracțiunii.

¹⁰ Dosarul nr. 4-1re-207/2021, Decizia Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2021, mun. Chișinău, www.jurisprudenta.csj.md, accesat la 19.01.2024.

¹¹ Belchin Ruslan, Enciclopedie criminalistică, 2000, p. 155.

¹² Gavlo Victor, Probleme teoretice și practică de aplicare a metodelor de investigare a anumitor tipuri de infracțiuni, Tomsc, 1985, p. 265.

Informația despre motivul comiterii infracțiunii, „organul de urmărire penală o poate obține din procesul-verbal al audierii participanților la infracțiune sau altor persoane, cercetarea la fața locului, al obiectelor și documentelor, percheziției la locul de trai al bănuitului sau altor acțiuni procesuale”¹³.

În aceeași ordine de idei, ofițerul de urmărire penală trebuie să efectueze cercetarea destul de amănunțită a întregului loc al faptei sau al altor posibile locuri unde putea fi comisă infracțiunea, la prezența obiectelor, prin intermediul cărora puteau fi cauzate vătămările corporale, accesibilitatea acestora pentru participanții la conflict etc. În cazuri aparte, asemenea cercetare permite de a combate versiunea unui accident (căderea din dorința acestuia sau lovirea victimei) sau legitima apărare. Prin urmare, ofițerul de urmărire penală trebuie să țină cont de faptul că loviturile aplicate sau faptul unei alte forme de violență aplicată pe lângă cauzarea de vătămări corporale, nu de rare ori sunt însoțite de mobilier deteriorat, veselă stricăță, geamuri sparte, uși, prezența de semne cu caracter biologic la locul comiterii faptei. Urmele identificate condiționează direcțiile de bază la efectuarea investigației și totodată servesc drept fundament pentru înaintarea a diferitor versiuni ceea ce permite analiza mult mai sigură a circumstanțelor care apar la diferite etape ale investigării.

Asemenea urme pot și trebuie să fie identificate în cadrul cercetării la fața locului. Despre ele pot relata și persoanele participante nemijlocit la fapta ce a avut loc. Este important de ținut cont și de datele oferite pe cazul investigat de persoanele care chiar dacă nu au participat sau nu au fost prezente la fața locului, dar posedă informații despre aceasta, pentru a putea stabili dacă ele nu contravin între ele sau cu alte materiale ale cazului¹⁴.

Toate urmele depistate în procesul efectuării cercetării la fața locului, urmează a fi fixate, ridicate și sigilate conform prevederilor Codului de procedură penală al R. Moldova. Prin urme ale infracțiunii se subînțeleg orice modificări al locului (mediului) unde a avut loc nemijlocit infracțiunea, sau adiacentul acesteia, care au apărut drept rezultat al comiterii faptei criminale. Pentru obținerea informației despre persoana făptuitorului, „organul de urmărire penală poate atrage la cercetarea la fața locului nemijlocit un specialist, sau ulterior după finisarea acțiunilor, fapt ce poate contribui la organizarea căutării și depistării făptuitorului pe „urme fierbinți”¹⁵.

Evident, în toate cazurile de investigare a infracțiunilor, unul din cele mai importante roluri în descoperirea acestora le reprezintă declarațiile obținute în cadrul audierii persoanelor participante la caz.

¹³ Burdanov Valentin, Nichitin Leonid, *Investigarea vătămării intenționate a sănătății*, Saint Petersburg, 2000, p. 23.

¹⁴ Serov Elena, *Aspecte criminalistice ale combaterii infracțiunilor împotriva persoanei*, Saint Petersburg, 2014, pp. 12-13.

¹⁵ Mihalev Nastea, *Particularități ale inspecției locului crimei în timpul anchetei crimelor din mediul rural*, Tula, 2012, p. 209.

În esență, declarațiile în procesul penal au o importanță deosebită, deoarece acestea relevă circumstanțele cazului, modul în care au luat cunoștință despre cele declarate, starea pe care au avut-o, consecințele suportate de pe urma comiterii infracțiunii, precum și alte aspecte ce denotă per ansamblu starea lucrurilor legate de fapta criminală și urmările ei prejudiciabile.

Există însă situații când participanții vizați „pot fi șantajați pentru a nu depune declarații împotriva bănuțului sau învinutului, pot fi amenințați privitor la schimbarea declarațiilor sau în privința lor pot fi manifestate diferite acțiuni, care prin sine duc la nesiguranța acestora și, prin urmare, pot pune în pericol viața, sănătatea, integritatea corporală, morală etc. a acestor participanți”¹⁶.

În procesul de audiere a făptuitorului, martorului sau cu oricare altă persoană prezentă la caz, organul de poliție este obligat „să se adreseze amabil și răbdător, nepermițându-și sub riscul răspunderii penale, de a recurge la careva alte acțiuni violente sau amenințări pentru obținerea informațiilor necesare”¹⁷.

Esența audierii constă în faptul că în cadrul acesteia, organul de urmărire penală aplicând metodele tactice specifice acestei acțiuni, condiționează persoana audiată să ofere declarații despre circumstanțele, care direct sau indirect au legătura cu infracțiunea investigată. Ascultând și analizând informația obținută, organul de urmărire penală o fixează în procesul-verbal de audiere, ca ulterior aceasta să fie folosită în calitate de probă pe cazul investigat¹⁸.

Organul de urmărire penală, în cazul investigării infracțiunilor de violență în mediul rural, trebuie să stabilească corect statutul procesual al persoanei audiate, să primească la timp deciziile privitor la recunoașterea persoanei în calitate de martor, victimă, făptuitor, cât și să argumenteze și necesitatea atragerii în proces al specialistului sau expertului, cât și să fixeze toate probele obținute în conformitate cu prevederile codului de procedură penală.

Ținând cont de locul comiterii a infracțiunii investigate în coraport cu legăturile sociale care există între persoanele implicate în acest proces, organul de urmărire penală trebuie să ia în considerare că datele obținute pot să conțină și informație eronată referitor la fapta ce a avut loc. În acest sens persoana audiată poate atât involuntar să ofere informații eronate, cât și intenționat să prezinte date care nu corespund realității. Un asemenea comportament poate fi legat de starea psihică specifică în care se află persoana audiată, din cauza stresului sau din cauza relațiilor în care se află persoana audiată cu alți participanți la proces, prezența unei atitudini răutăcioase sau ostile între aceștia, sentimentul de răzbunare etc.

¹⁶ Osoianu T., Ostavciuc D. Procedura audierii martorilor și victimelor în condiții speciale la faza urmăririi penale, pp. 138-139. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/138-153_0.pdf.

¹⁷ Instrucțiunea autorităților de poliție cu privire la procedura de efectuare a anchetelor, 1927, p. 1, <https://www.booksite.ru/fulltext/190163/text.pdf>.

¹⁸ Criminalistica. Caiet de curs, 2011, p. 109.

Tipul infracțiunii comise de asemenea condiționează asupra specificului de efectuare a audierii de către ofițerul de urmărire penală. Este evident faptul că „audierea unui martor pe un caz de omor din punct de vedere tactic diferă esențial de audierea realizată pe un caz de furt”¹⁹.

În legătură cu aceasta, organul de urmărire penală trebuie atent să studieze toate procesele-verbale de audiere existente la dosar și să le contrapună unul cu altul. La necesitate poate efectua confruntări între participanții la proces, experimente de urmărire penală, expertize. Victima pe caz, trebuie audiată în cel mai scurt timp din momentul comiterii infracțiunii, (dacă acest fapt permite starea lui de sănătate). O asemenea audiere este necesară pentru aprecierea sau stabilirea corectă al mecanismului faptei care a avut loc și organizarea investigării la etapa inițială.

În scopul prelucrării versiunilor create, organul de urmărire penală urmează să soluționeze așa sarcini precum: verificarea declarațiilor făptuitorului, stabilirea motivului care a servit temei pentru comiterea infracțiunii, formarea informației probatorii adăugătoare care confirmă sau infirmă declarațiile făptuitorului. Pentru soluționarea sarcinilor respective este necesară audierea făptuitorului, verificarea declarațiilor la locul comiterii faptei, audierea persoanelor care au fost prezente în momentul comiterii infracțiunii, al persoanelor ce fac parte din cercul apropiat al victimei, prezentarea spre recunoaștere făptuitorului obiectului cu care s-a comis infracțiunea, dacă este depistat etc.

Apreciind conținutul declarațiilor din procesul-verbal de audiere al făptuitorului, organul de urmărire penală trebuie să atragă atenție la circumstanțele care au condiționat cauzarea de vătămări corporale, motivul, scopul, intenția comiterii faptei, relațiile cu victima. Analizând declarațiile făptuitorului, organul de urmărire penală trebuie să ea în considerație poziția pe care o ea persoana audiată, dacă recunoaște sau nu vinovăția, în ce anume și în ce măsură. Dacă cel audiat neagă faptul vinovăției sale, este necesar de atras atenție la explicațiile pe care le prezintă, esența și mecanismul comiterii infracțiunii, rolul acestuia în acest caz. Dacă persoana declară despre prezența unui alibi, organul de urmărire penală trebuie să întreprindă măsuri în vederea verificării acestuia²⁰.

În cazul efectuării audierii sunt interzise utilizarea de procedee care ar contraveni normelor morale (ducerea în eroare, șantajul, promisiunea unor facilități etc.)

După cum remarcă unii cercetători ruși²¹, „în sate efectuarea unor acțiuni procesuale poate fi mai dificilă decât aceleași acțiuni realizate de organul de urmărire penală în oraș”. De exemplu, este mult mai dificil de identificat persoane care ar putea participa la acțiunea de efectuare a recunoașterii împreună cu cel care

¹⁹ Corciaghin Andrei, Efectuarea acțiunilor de investigație, Saint Petersburg, 2021, p. 5.

²⁰ Serov Elena, Aspecte criminalistice ale combaterii infracțiunilor împotriva persoanei, Saint Petersburg, 2014, pp. 44-45.

²¹ Corciaghin Andrei, Efectuarea acțiunilor de investigație, Saint Petersburg, 2021, p. 119.

urmează a fi recunoscut, deoarece toți locuitorii unei localități rurale mici se cunosc bine între ei.

Situația data fără mari schimbări o întâlnim și în studiile de specialitate realizate în privința acestui subiect în Canada. Astfel, victimele infracțiunilor de violență din zonele rurale sunt mai susceptibile să-i cunoască pe autorii infracțiunilor, datorită populației mici și comunităților strâns legate din zone rurale. Sondajele privind victimizarea în Canada au constatat că locuitorii din zonele rurale sunt puțin mai mulțumiți de siguranța lor împotriva criminalității decât locuitorii orașelor mari²².

În ideal, prin intermediul audierii, ofițerul de urmărire penală, obținând informații veridice și depline, are posibilitatea de a:

- stabili prezența sau lipsa împrejurărilor care urmează a fi dovedite în cadrul cauzei penale;
- identifică izvoarele prin intermediul cărora pot fi obținute informații privitoare la cazul investigat;
- verifică veridicitatea probelor deja existente la dosar.

Concluzii

Astfel, reieșind din studiul realizat, devine evident faptul că în localitatea rurală membrii acesteia se cunosc mult mai bine între ei decât în cazul unui oraș, și nu de multe ori aceștia sunt între ei rude, (aproprate, mai îndepărtate), sau au avut careva tangențe în viața cotidiană. Din aceste considerente, suntem de părerea că pentru a înlătura posibilitatea calomniei bănuितului, sau a martorilor infracțiunii, cu ulterioara readministrarea a probelor, sau într-o nu pierde din urmele ce pot fi depistate din momentul comiterii infracțiunii, urmează de suprapus datele obținute în rezultatul audierilor efectuate între toate persoanele stabilite, de realizat confruntarea între aceștia, examinarea hainelor bănuितului și a martorilor, sau alte acțiuni procesuale ce derivă din specificul infracțiunii comise, cât și oricare alte acțiuni procesuale car ar înlătura orice dubiu asupra vinovăției persoanei bănuite.

Bibliografie:

1. Belchin Ruslan, Enciclopedie criminalistică, 2000;
2. Burdanov Valentin, Nichitin Leonid, Investigarea vătămării intenționate a sănătății, Saint Petersburg, 2000;

²² Rural Crime Prevention A Literature Review Jennifer Fraser, PhD Candidate Department of Criminology, University of Ottawa September 6, 2011, <https://www.crimepreventionottawa.ca/wp-content/uploads/2019/02/Rural-Crime-Prevention-A-literature-review.pdf>.

3. Corciaghin Andrei, *Efectuarea acțiunilor de investigație*, Saint Petersburg, 2021;
4. Durkheim, É. *Regulile metodei sociale (traducere)*, Editura Științifică, București, 1974;
5. Gavlo Victor, *Probleme teoretice și practică de aplicare a metodelor de investigare a anumitor tipuri de infracțiuni*, Tomsc, 1985;
6. Ionașcu V., Frunză A. *Criminalitatea în mediul rural în cadrul: „Conferința științifică internațională - Omul, Criminologia, Știința”*, ediția a II-a, pag.135. Chișinău, 24 martie 2023;
7. Mihalev Nastea, *Particularități ale inspecției locului crimei în timpul anchetei crimelor din mediul rural*, Tula, 2012;
8. Osoianu T., Ostavciuc D. *Procedura audierii martorilor și victimelor în condiții speciale la faza urmăririi penale*, https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/138-153_0.pdf;
9. Serov Elena, *Aspecte criminalistice ale combaterii infracțiunilor împotriva persoanei*, Saint Petersburg, 2014;
10. Șehovțov Liubovi, *Caracteristici ale urmăririi tâlhăriilor și agresiunilor comise în mediul rural. Rezumat al tezei pentru gradul de candidat în științe juridice*, Ecaterinburg, 2013, https://new-disser.ru/_avtoreferats/01006758800.pdf, accesat la 11.01.2024;
11. Wooff, A. (2015). 'Relationships and Responses: Policing anti-Social Behaviour in Rural Scotland. *Journal of Rural Studies* 39: 287-295. Ceccato, V. (2016). 'Crime and Policing in Swedish Rural Areas.' In J.F. Donnermeyer (Ed.). *The Routledge Inter-national Handbook of Rural Criminology*;
12. *Rural Crime Prevention A Literature Review* Jennifer Fraser, PhD Candidate Department of Criminology, University of Ottawa September 6, 2011, <https://www.crimepreventionottawa.ca/wp-content/uploads/2019/02/Rural-Crime-Prevention-A-literature-review.pdf>;
13. https://statistica.gov.md/ro/nivelul-infracționalității-in-anul-2022-9478_60321.html accesat la 10.01.2024;
14. Notă Informativă. *Activitatea pe domeniul siguranță copii pe parcursul a VI luni ale anului 2022* Inspectoratul Național de Securitate Publică. Direcția ordine publică https://politia.md/sites/default/files/nota_informativa_privind_activitatea_politiei_pe_domeniul_siguranta_copii_pe_parcursul_a_6_luni_2022.pdf, accesat la 19.01.2024;
15. Dosarul nr. 4-1re-207/2021, *Decizia Curții Supreme de Justiție din 9 noiembrie 2021*, mun. Chișinău, www.jurisprudenta.csj.md, accesat la 19.01.2024;
16. *Instrucțiunea autorităților de poliție cu privire la procedura de efectuare a anchetelor*, 1927, pag.1, <https://www.booksite.ru/fulltext/190163/text.pdf>
17. *Caiet de curs*, 2011.